

[Kim Behnke]

ner, at der uhæmmet skal anvendes milliardbeløb til modtagelse af mennesker fra andre lande. Det betyder, at vi i vores asylcentre skal opleve, at centrene bliver misbrugt til oplagring af tyvekoster. Vi skal opleve, at asylanter uden at blinke med øjnene – i og med at de villigt deltager i interview osv. – klart redegør over for den danske befolkning for, at den eneste grund til, at de er taget til Danmark, er for at få et behageligt ferieophold; de ved da godt, at de ikke får asyl i Danmark, for det er de slet ikke berettiget til.

Disse ikke bare mange, men rigtig mange eksempler, der konstant og dagligt er på, hvordan udlændinge – kriminelle udlændinge, lykkeriddere og andre – bliver favoriseret af det danske samfund, bærer flertallet i Folketinget et dybt ansvar for eksisterer, i og med at man nægter at ændre på lovgivningen, man nægter at ændre på reglerne, fordi man ud fra pladderhumanisme og andre former for mere eller mindre saglige begrundelser – for de flestes vedkommende usaglige begrundelser – mener, at vi bare skal være det sted, hvor folk fra hele verden kan komme til at udplyndre den danske skattebefolkning.

Det mest chokerende ved førstebehandlingen var justitsministerens bekræftelse af de værste anelser, vi har haft i Fremskridtspartiet vedrørende den galop, der nu er, vedrørende den rutschetur, udgifterne har i øjeblikket. Justitsministeren kunne under førstebehandlingen oplyse, at alene Justitsministeriet næste år vil få udgifter på mellem 3 og 4 mia. kr. på udlændingeområdet. Dertil skal man lægge alle de udgifter, der kommer i Socialministeriet, alle de udgifter der kommer i kommunerne, alle de udgifter der kommer i Undervisningsministeriet osv. osv. Den samlede sum til modtagelse af udlændinge vil derfor næste år nærme sig de 20 mia. kr.

Jeg udfordrede Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, til at modbevise dette tal. Jeg kan konstatere i dag, at fru Dorte Bennedsen ikke er i stand til at modbevise dette tal. Og det er selvfølgelig, fordi de næsten 20 mia. kr. er så tæt på sandheden, som man overhovedet kan komme i en situation, hvor vi ikke er i stand til hverken fra ministerier eller fra kommuner at få præcise oplysninger om, hvad omkostningerne ved at have så mange fremmede boende her i Danmark er.

Og når jeg bliver ved med at bruge udtrykket de fremmede, så er det, fordi det i denne forbindelse for Fremskridtspartiet er underordnet, om de pågældende kommer fra Rusland, det tidligere Jugoslavien, Australien, USA eller Iran.

Det, aktstykket handler om, er, at alene i de resterende måneder af i år har justitsministeren brug for flere midler til modtagelse af asylanter. Der kommer selvfølgelig ikke så mange asylanter fra USA og Australien, og derfor er det fortrinsvis personer fra Mellemøsten og fra det tidligere Jugoslavien, der vil lægge beslag på de her midler.

Justitsministeriet har, som der også blev gjort opmærksom på under førstebehandlingen, over for Folketingets Finansudvalg meddelt, at justitsministeren, på trods af at der endnu ikke var hjemmel til at udbetale midler, havde valgt at disponere – i forventning om, at det altid villige flertal i Folketinget nok senere skulle redde ministeren på målstregen. Jeg skal i den forbindelse om ikke andet så af historiske grunde gøre opmærksom på det samlede ansvar – herunder også det ansvar, som Socialdemokratiet bærer – for, at man på den måde ikke overholder de bevillingsretlige regler.

Når dette her bliver til en ny sag engang med tiden, kan det jo blive meget svært for Socialdemokratiet at vaske hænder. Socialdemokratiet skyder sig selv i foden ved i denne sag at tillade, at justitsministeren overtræder de bevillingsretlige regler. Men jeg kan jo forstå, at når det passer i Socialdemokratiets ideologi, nemlig når det gælder om at udplyndre den danske befolkning med højere og højere skatter, så har man ingen som helst betænkeligheder i retning af at tillade, at ministeren overtræder de bevillingsretlige regler. Det taler sit klare og tydelige sprog, og det skal vi nok ved passende lejlighed erindre om, når Socialdemokratiet sikkert hyklerisk vil påpege andre af de uregelmæssigheder, der er så alt for mange af i ministerierne i denne tid og under denne regering.

Vi har forsøgt at overbevise et flertal i Folketinget om, at det bedste, man kan gøre i denne sag, er klart og utvetydigt at få sagt: Hertil og ikke længere!

Tilsyneladende var et af forsøgene på relevant argumentation under førstebehandlingen spørgsmålet om, hvad vi skal gøre med alle de